

Inleiding

Na aanleiding van mijn eerste boek, waarin ik het leven voor mijn handicap beschreven heb. En de vele reacties hierop, waarvan geen een negatief was, tot nu toe. Heb ik besloten om mijn leven in 7 maanden op papier te zetten, zoals ik dagelijks functioneer, handel en door mijn omgeving word beïnvloed. Het is de bedoeling om een duidelijk beeld te maken van een hersenbloeding patiënt. En nu functioneer met een half dood lichaam dat ze bij wijze van spreke zijn vergeten te begraven. Het heeft mij heel veel inspanning, energie en tranen gekost. En ik heb minder kortetermijngeheugen.

Bedenk wel, Ger komt niet ver.

Inhoudsopgave

hoofdstuk 1: wij stellen u even voor...

hoofdstuk 2: Handgeschreven door Ger Willems

hoofdstuk 3: Mijn medicijnenlijst

hoofdstuk 4: overgetypt, precies zoals Ger het geschreven heeft

hoofdstuk 5: Ingesproken op dicteerapparaat en overgetypt

hoofdstuk 1

Wij stellen u even voor...

Een paar mensen die mij goed kennen, hebben wat over me verteld, hier komen hun verhalen.

Donderdag 23 februari 2012 Michelle, hulp van ambulante thuiszorg: Ik ben aangekomen om 9 uur eindigde om 20 over 12, ik haal boodschappen, maak de keuken schoon, stofzuig, maak de badkamer schoon, breng vuil weg, stof en dweil. Ger maakt veel grappen, soms vergeet hij nog wel wat maar dat komt van wegen zijn handicap, maar je bent altijd aan het lachen met meneer Willems.

Mijn naam is Harry Kortenraden en ik ben fysiotherapeut. Sinds 2,5 jaar ken ik Ger Willems als patiënt en ben ik met de behandelingen gestart. In eerste instantie keek ik naar zijn lichamelijke beperkingen en zijn functioneren om daar een behandelplan op te richten. In durende van het verloop leerde ik Ger Willems ook in zijn ik persoonlijkheid kennen. Hij zelf stelt bepaalde eisen aan het leven. De een is minder snel tevreden en de ander is pas tevreden als de hoge eisen gesteld kunnen worden. Ger is niet snel tevreden en hij is niet van ophouden, soms dacht ik wel eens dat ik de doelen te hoog stel, maar de praktijk heeft aangegeven dat dit niet het geval is. Hij moet niet twijfelen aan zijn eigen vermogen. Hij ziet ook dat zijn grappen soms verminderd moeten worden. Ger heeft een redelijk goed zelf beeld en dit kan hij toepassen in het dagelijkse leven en in de maatschappij.

Hallo ik ben Davy Senden ik ben werkzaam bij ambulante thuiszorg ik ben een van de vaste medewerkers die Ger komt ondersteunden en verzorgen. Ik heb Ger leren kennen als een zelfstandige man hij probeert alles te doen wat nog in zijn vermogen is. Hij is bang te hospitaliseren, daarom begrijp ik hem ook heel goed en ik laat hem ook in zijn waarde. Als het langer duurt dan normaal, duurt het langer dan normaal, daar heb ik geen problemen mee. Dan is het tijd voor een kopje koffie. Ger vraagt ook altijd of het te ver gaat met zijn grappen, ik vind niet, als dit wel zo is zal ik hem dat ook zeggen.

Goedemorgen, mijn naam is Wendy van de thuiszorg, vrijdag 24 Februari ben ik bij hem geweest, we hebben samen gelachen, meneer had een foutje gemaakt, want de huishoudelijke zorg was er niet, meneer Ger wilde helpen en deed de trui in de droger, de trui werd een kindermaatje. Het was heel grappig ik moest heel erg lachen en meneer Willems ook.

Ik ben Patricia ik ben de kapster van Ger. En ik ken Ger nou al bijna 6 jaar, Ger

is heel sympathiek, grappig, hij heeft zijn momentjes, hij heeft zijn momentjes dat die een beetje down is, maar hij probeert door grappen weer alles goed te maken. Ger is heel intelligent, hij vind alles interessant, hij heeft heel veel interesses, Ger is graag onder de mensen dat hij kan vertellen en zijn mopjes kan vertellen, ik ervaar Ger als een hele lieve man, die veel voor andere mensen wil doen, altijd voor andere mensen klaar staat, zo denk ik over Ger.

Josh: Ik ben vandaag op 12 april, met Bram Koenen meegegaan na het appartement van Ger Willems gegaan. Ik wist niet wat ik kon verwachten van Ger Willems. Ik had zijn biografie wel al op zijn site gelezen. Maar wat ik kon verwachten was blanco. Ik zag dat meneer Willems zich ondanks al zijn ellende en beperkingen goed kan voortbewegen. Hij staat sterk in zijn schoenen. Zoals meneer Willems zegt, probeert die niet dingen maar doet die dingen. Hij doet nu alles goed zelf. Hij helpt studenten, hij heeft een boek geschreven is nu bezig met deel 2 en 3 en vertellingen in het Duits. Daar help ik hem nu mee. Meneer Willems is super positief, aardig, sociaal en met een goede sense of humor. Petje af voor deze man.

Ik ben Lara Tefehne en help Ger Willems met het tweede boek:

Ger Willems is een aardige, grappige en spontane man.

Ik heb in die tijd die ik bij hem ben veel geleerd.

Omdat zijn hele linker zij verlamd is, kan meneer Willems minder dingen dan anderen, of ja niet minder want hij probeert alles zelfstandig te doen. Maar het is veel moeilijker voor hem. Hij heeft me het zelf laten ervaren. Ik moest in mijn linker hand een lepel vast houden, zodat ik deze niet kan gebruiken. Toen moest ik met mijn rechter hand thee gaan zetten. En dat was me toch werk dat theezakje los te krijgen. Een theezakje was opengescheurd, die moest ik weggoaien. Bij de andere lukte het dan. Ger Willems probeert alles zelfstandig te doen. Dit vind ik heel dapper van hem, want het is niet niks als je een been, een arm en een nekspier minder hebt. Ik heb hier veel ervaring opgedaan voor de rest van mijn leven. Ik heb ook medelijden met Ger Willems, maar wat heeft hij daar aan. Hij heeft meer eraan als ik zijn boek schrijf, met hem samen eet, want alleen eten is heel ongezellig en als je dit altijd moet doen word je ook eenzaam, dat kunnen jullie je ja voorstellen. Ik zou dat nog geen dag volhouden, dus petje af voor Ger. Nu zit ik aan Ger's boek te typen. Het eerste deel vond ik prachtig, of ja niet prachtig van wat er in staat. Maar goed geschreven en het maakt zijn leven duidelijk. Van het boek kan iedereen en vooral studenten veel leren. Ik hoop dat het tweede deel ook heel goed wordt, wat ik via een dicteer apparaat moet afluisteren en dan overtypen. Het is soms wel ingewikkeld, want Ger Willems is vaak verwart en dat hoor je ook in het dicteer apparaat. Maar dat is helemaal niet erg, dat ligt aan zijn handicap en hij

doet het heel goed. Ook heeft Ger altijd veel te vertellen, het is nooit saai. Ik denk dat hij teveel spraak water heeft gedronken, want hij is nooit stil, steeds maar kletsen en kletsen. Ook heeft hij altijd grappen, die maakt hij de hele dag. Soms kan het voorkomen dat ik een grap al 5 keer heb gehoord. Maar dat is niet erg, want Ger heeft geen korte mijn geheugen meer, dus vergeet hij veel dingen. Ik kan wel altijd lachen met Ger en daar gaat het om. Want iedereen wil gelukkig zijn toch. En weten jullie wat ik knap vind. Ger is gelukkiger dan sommige mensen zonder handicap. Die steeds zeuren dat ze geen geld hebben of dat ze dure kleren, dure vakanties en dergelijk willen. Maar daar gaat het leven toch helemaal niet om. Ook al zou Ger Miljonair zijn, zijn wens kan die daarmee ook niet vervullen, want hij heeft maar een wens en dat is weer gezond te zijn en naar zijn oude werk te kunnen fietsen. Maar sommige mensen begrijpen dit niet, dat het leven veel meer is dan geld. Je moet gelukkig en gezond zijn dat zijn de twee belangrijkste dingen. Ik hoop dat jullie begrijpen hoe meneer Ger Willems in elkaar zit. Het is niet niks zo rond te lopen en je zelf dingen te leren hoe je je met een hand aan moet doen of koffie te maken. Ook ziet hij minder vaak dan ons de buitenlucht en wat er om ons heen gebeurt. Nee hij ziet vaak zijn woning en dezelfde dingen, dat vind meneer Ger Willems minder leuk. Maar soms is het niet anders en hij is iemand die er altijd het beste van probeert te maken. Ger is een groot voorbeeld voor vele anderen. Petje af zeg ik alleen maar, ik vind het super zijn boek samen met hem te mogen schrijven. Hij leert van mij en ik leer van hem, daar hebben we beide alleen maar wat aan.

Hallo ik ben Soroya , ik ben vandaag op 25 April mee gekomen met Lara , zei typt het tweede boek van meneer Willems. Lara had me veel over hem verteld. En had me het eerste boek van hem laten lezen. Ik vond het leerzaam klinken. Ik bood aan om eens mee te gaan. Ik wist niet wat ik allemaal kon verwachten, maar Lara had me wel verteld dat ik allemaal dingen moest gaan doen met een arm. Toen ik hier aankwam heb ik me voorgesteld. En moest ik opdrachtjes doen met een arm. Ik kreeg twee gewichten aan mijn linker arm en daarna moest ik allemaal dingen uitvoeren met een arm. Zoals een blikje open maken, eten en nog andere dingen. Ik vond het heel lastig en had er niet bij nagedacht om zo te leven. Om vandaag mee te draaien vond ik heel leerzaam. Ik heb veel van meneer Willems geleerd. En vooral veel nagedacht over zijn uitspraken. Ik zal nog veel aan hem denken en over zijn vragen en theorieën. Ik heb ook samen met Lara Tefehne en meneer Willems een dvd gekeken over toen hij op tv was. Ik merkte meteen dat ik grappig wil zijn en dit lukt hem ook heel goed. Hij denkt dat die zelf grappig moet zijn. Maar zelf vind ik het leuk dat die zo grappig is. Hij is een grappige, spontane en leerzame man. Door hem heb ik veel geleerd vandaag.

Hoofdstuk 2

handgeschreven door Ger Willems

Rivier

7/1-2012

(1)

Het is nu 4 uur 's morgens en ik kon niet slapen. Vermoedelijk omdat de relatie tussen mij en ~~my~~ ^{de vrouwen} verbroken is, het klikte niet meer, we zijn wel nog goede vrienden, en wonen naast elkaar, we gaan beiden onze eigen weg, ook eten we, als 2 nog samen bij het nictje van mijn vader. en zitten dan met 4 personen gezellig bij elkaar. laten ons het eten smaken, er word veel gelachen echter er zijn ook serieuze gesprekken. de relatie is nu zo'n 2 a 3 weken uit, en ik ben weer aan het schrijven begonnen, tijdens het schrijven heb ik een hoofd op de d.v.d staan, dat ik elke keer, opnieuw laat herhalen. Het gaat over een vrouw die op 37 jarige leeftijd een einde aan haar leven wil maken. ik heb deze muziek ook eens laten spelen toen ~~ik~~ ~~was~~ ~~ik~~ ~~aan~~ ~~op~~ ~~de~~ ~~band~~ ~~zaten~~ ~~en~~ ~~prompt~~ ~~sprongen~~ ~~ni~~ ~~de~~ ~~waterlanders~~ ~~in~~ ~~de~~ ~~ogen~~, ~~nu~~ ~~ik~~ ~~ben~~ ~~immer~~ ~~ook~~ ~~voor~~ ~~de~~ ~~zelf~~ ~~dood~~, ~~allem~~ ~~hebben~~ ~~we~~ ~~vergeten~~ ~~deze~~ ~~lichaams~~ ~~helpt~~ ~~te~~ ~~begraven~~. ik weet ik heb veel keer het zelfde schrijven omdat ik had moeite om te houden kan sorry! vergeef het mij het valt niet mee om steeds dingen te vergeten, ik zelf zeg dan tegen de mensen, sorry ik kan niet meer onthouden wat ik vergeten ben. er word dan over gelachen echter ik kan er niet over lachen. Eindelijk de telf ging, wat ik hoopte en dacht dat het was, die persoon was het niet. nou ja verkeerd verbonden. dan iedereen wel een gebueren, het is een uur of 3 geweest en ik kwam op het idee om dagblad de kumberger

(1)

(18)

en af en toe nog eens een stukje terug leek is mij het volgende opgevallen. 1^e ik vergeet heel heel veel 2^e ik kan een heel ander verhaal van iets maken ik vermom oed, dat ik dingen omdraai door dat ik b.v. 2 verschillende woorden hoor het het ene bij ~~het~~ de verkeerde zijn plaats en je krijgt een heel ander verhaal mijn zus zei en zegt nog steeds Gier je maakt er een heel ander verhaal van, en dan ontdek ik het, ik weet n.l. zeker dat ik het zeker weet. als zij dit zegt, doet dat pijn. nou weet zij dat. ze zal het ook heel erg voor mij vinden. Ik weet een ding zeker ik doe het niet extra of express. Het is n.l. neurologisch bewezen dat ik hersenletsel heb, je zou het nog bij wijze van spreken pathologisch kunnen uitspreken of bewyzen.

10-1-2012 • 6:30 uur ik ben om 1/2 5ogg.³⁰ opgestaan en ben al enkele minuten wakker of een uur het is nu half zes en heb alles al gelucht. het bed laten luchten en het reeds weer netjes opgemaakt de urinaal met de appelsap zonder koolzuur laag gecoroid en schoon gespoeld. en weer netjes naast het nachtkastje ~~ge~~ geplaatst. ik plaats de urinaal naast het nachtkastje, omdat als je de slaapkamer in kijkt zie je hem niet staan ik schaam me nl. hiervoor. en het ziet er zo onsmakelijk uit. heb wel al een kop koffie gedronken. en med. 2 gekolon. naar meins uur van gisteren en het programma T.V. vandaag. als ik het goed heb ik weet het niet meer, hoe het programma heet ik geloof dat alle hersens nog niet gearriveerd zijn, maar ja we beginnen de nieuwe dag, het woord Ellenasie komt weer in mijn gedachten. vanmorgen komt de bad of douche. hulp en om half zes komt de therapie voor de rest zie ik wel en omstreeks ~~om~~ twaalf uur brengen ze het eten

(18)

Het mooiste is de T.V. serie boel die mij niet en heb een
 ander programma gekoken, waar het over ging weet ik niet
 meer. ik weet wel dat ik op een van de 3 nederlandse
 zenders een leuk mopje heb gehoord, nou kun je zeggen
 hoer onthou je dat wel nou dat is simpel in het nachtklaasje
 heb ik n.l. een bloknatje en een balpen liggen. en daarom
 had ik deze steekwoorden opgeschreven n.l. friet, kerkhof.
 begraven en duitsland. toen ik om kwam over vier opstond.
 ach ik het gene dat ik opgeschreven had. en de mop ging als volgt
 waarom wil een Belg in duitsland begraven worden nou je
 het nou, nou ja andal ze op het frietkoff begraven willen worden.
 dit constateer ik dan n.l. als volgt. ik zie een herinnering die
 mij herinnert aan een herinnering, je kunt zeggen het is
 een herinnering aan een herinnering denk hier eens over nu
 misschien herinner je je de de herinnering ^{dan} mog ~~de~~ in bed heb ik
 gisteren een voorbeeld liggen te bedenken hoe ik uit kan
 laggen hoe snel de tijd lijkt om te gaan als je geen of weinig
 korttermijn geheugen hebt en hoe het is als je geen of langtermijn
 geheugen meer hebt het is als volgt ik leg het in eeffers en
 minuten uit bij geen korttermijn geheugen meer ~~geen~~ 1, 2, 3, 4, 5; 6,
 8, 9, 10. minuten bij geen lang termijn geheugen gaat het als volgt
 1--2--3--4--5--6--7--8--9--10 minuten als je het
 verschil nou is dit slechts een lichte langteking van eeffers.
 gevoel kan je niet in eeffers of letters opschrijven. ik heb lang
 nodig gehad om zo'n simpel. voorbeeld te bedenken of het
 mij gelekt is weet ik niet. wel weet ik dat ik nu last heb van
 mijn rug maar ja dat gaat met plassen over als je maar lang
 en vaak gen oeg plast. iets doet mij opvalt is, is het altijd niet
 meer gelekt. ik vermoed dat ik de dood van mijn vader een
 plekje heb gegeven echter heel heel erg diep van binnen is mijn
 papa niet dood. ik denk elke dag aan hem je hebt immer maar
 een vader en een moeder en ik had maar een broertje

hadden ze mij maar Ethonaxie gegeven die ik had aangevraagd
 Echter die verwondlicapten voordelen en vinden het leven dat
 ik leid nog levenswaardig en de moeite waard. ik heb
 in comat gelegen het is een en al rust je niet dood of wilt
 niets meer het is tydeloos je glijd als het ware op ~~de~~ een
 glijbaan in de dood die aangenaam is ik moet huilen en niet
 aan keetje Echter ik houd dit vol om iedereen eens een poepje
 te laten ruiken wat ik allemaal op toe, staan en met één arm
 nog doe waarom heeft die neuroderug gewonnen van de
 begrafenisondernemer. de neuroderuch licht denk ik nu nog
 te slapen en toen hij naar bed ging en erin lag niet liggen
 huilen om half 7 of 7 uur ga ik mijn ontbijt eten dus ga ik
 eerst de urinaal leegschudden en schoon spoelen het bed
 opmaken en de samen dicht maken. stopper met schrijven 15 uur
 zo ik heb mijn ontbijt gegeten en de bed opgeruimd de urinaal
 leeggemaakt en schoongespoeld nu schiel mij iets te benom
 ik ben vanmorgen opstaan omdat ik moest plassen en dat
 ging heel moeilijk ik had weer eens een otel of twee een ridd
 dikke edentief lid. ik leeg hem met veel pijn en moeite in de
 Hals van de urinaal ik heb een tijdje moeten ~~rudd~~ met zo
 lang tot dat hij niet meer in vol staat is en toen ik geplaat
 had kon ik niet meer slapen en ik was nu wel gisteravond in bed
 maar de doe het zelf rinkel geweest dezelfde doe het zelfzer kan ik
 niet meer zonder de doe het zelf raak, het is zeven uur en de
 neuroderug zal nu wel opstaan gezond en wel en zijn partner
 heeft denk ik de tafel al gedekt, een kopje koffie staat klaar en hij
 heeft denk ik geen tabletten in toemenen, zoals ik had dat als bij-
 werking tot verwarring leid. en hij komt dadelijk aan de versie
 lucht. hij heeft niet per ambulance naar het ziekenhuis, ik wil
 wel zijn isobencel is zo groot dat hij zelfs zonder 70 tot 80 weg kan
 gaan en hij heeft eerder tijd van 19 jr gelaten ook nog geld verdient
 aan mijn handicap

Hoofdstuk 3

Mijn medicijnenlijst

TOEDIENINGSLIJST-UITVULLIJST (VOOR 7 DAGEN)

Wijkpatienten GCT

Afdrukdatum: 02-08-2012 9:13

Wijkpatient GCT

015-0000

Periode van 7-8-2012 t/m 13-8-2012

Willems, Dhr G

Man

Geboortedatum: 25-09-1956

Huisarts: Dhr P De Bruyckere

Contra indicaties en allergieën van deze client :

Contra indicatie EPILEPSIE

Verdeelmachine

acetylsal card sdz 80mg dis

Startdatum: 22-12-2008 Einddatum:

1 maal per dag 1 tablet *=bloedverunner*

	di 07-08	wo 08-08	do 09-08	vr 10-08	za 11-08	zo 12-08	ma 13-08
08:00	1	1	1	1	1	1	1
12:00							
17:00							
21:00							

Eerst uitleen laten vallen in water

diphantoine-z 100 tablet

Startdatum: 22-12-2008 Einddatum:

1 maal per dag 2 tabletten en 1 maal daags 1

	di 07-08	wo 08-08	do 09-08	vr 10-08	za 11-08	zo 12-08	ma 13-08
08:00	2	2	2	2	2	2	2
12:00							
17:00	1	1	1	1	1	1	1
21:00							

Pas op met alcohol

Kan het reactievermogen verminderen

TIJDENS of vlak NA het eten innemen

diphantoine-z 50 tablet

Startdatum: 22-12-2008 Einddatum:

1 maal per dag 1 tablet

	di 07-08	wo 08-08	do 09-08	vr 10-08	za 11-08	zo 12-08	ma 13-08
08:00							
12:00							
17:00	1	1	1	1	1	1	1
21:00							

Pas op met alcohol

Kan het reactievermogen verminderen

TIJDENS of vlak NA het eten innemen

haloperidol sdz 1mg tablet

Startdatum: 26-06-2012 Einddatum:

8 uur 1,5mg (=3 tabletten van 0,5mg)

12 uur 1mg (=1 tablet van 1mg)

21 uur 0,5mg (= 1 tablet van 0,5mg)

	di 07-08	wo 08-08	do 09-08	vr 10-08	za 11-08	zo 12-08	ma 13-08
08:00	1,50	1,50	1,50	1,50	1,50	1,50	1,50
12:00	1	1	1	1	1	1	1
17:00							
21:00	0,50	0,50	0,50	0,50	0,50	0,50	0,50

Pas op met alcohol

Kan het reactievermogen verminderen

hydrochl thiaz cf 25mg tabl

Startdatum: 22-12-2008 Einddatum:

1 maal per dag 1 tablet **=vochttablet**

	di 07-08	wo 08-08	do 09-08	vr 10-08	za 11-08	zo 12-08	ma 13-08
08:00	1	1	1	1	1	1	1
12:00							
17:00							
21:00							

lamotrigin sdz 100mg disp t

Startdatum: 22-12-2008 Einddatum:

1 maal per dag 3 tabletten en 1 maal daags 2 tabl

	di 07-08	wo 08-08	do 09-08	vr 10-08	za 11-08	zo 12-08	ma 13-08
08:00	3	3	3	3	3	3	3
12:00							
17:00	2	2	2	2	2	2	2
21:00							

Pas op met alcohol

Kan het reactievermogen verminderen

Eerst uitleen laten vallen in water

metoprol su sdz ret 100 tab

Startdatum: 06-02-2010 Einddatum:

1 maal per dag 1 tablet

	di 07-08	wo 08-08	do 09-08	vr 10-08	za 11-08	zo 12-08	ma 13-08
08:00	1	1	1	1	1	1	1
12:00							
17:00							
21:00							

Heel doorslikken, niet kauwen

Kan het reactievermogen verminderen

perindopr tert-b fc 4mg tab

Startdatum: 18-01-2011 Einddatum:

1 maal per dag 1 tablet

	di 07-08	wo 08-08	do 09-08	vr 10-08	za 11-08	zo 12-08	ma 13-08
08:00	1	1	1	1	1	1	1
12:00							
17:00							
21:00							

Gebroken Heup 11-06-2008

Deze pagina werd afgedrukt met MagicWeb

willems, g
ID:0473470
DxB:1956-09-25

No.4
Study Date:2008-11-06
1

ATRILUM MEDISCH CENTRUM
ADC Solo

R

L

Lat:
View AP

L

F

C: 2547
W: 2183
CR

hoofdstuk 4

Overgetypt precies zoals Ger het geschreven heeft

Voorwoord door de typster:

- ⌚ *Zoals jullie weten kan Ger zelf geen computer bedienen, dit verhoogt de kans op epileptie. Hij heeft het geschreven en ik typ het over. In tegenstelling tot boek 1 wordt dit boek getypt precies zoals hij het geschreven heeft. Het kan dus voorkomen dat er schrijffouten inzitten, leestekens ontbreken of zinnen erg lang zijn.....*

7 januari 2012.

Het is nu 4 uur 's morgens en ik kon niet slapen. Vermoedelijk omdat de relatie tussen mij en mijn vriendin verbroken is. Het klikte niet meer, we zijn nog wel goede vrienden en wonen naast elkaar. We gaan beiden onze eigen weg. Ook eten we alle 2 nog samen bij het nichtje van mijn vader en zitten dan met 4 personen gezellig bij elkaar en laten ons het eten smaken. Er wordt veel gelachen, echter er zijn ook serieuze gesprekken. De relatie is nu zo'n 2 á 3 weken uit.

Ik ben weer aan het schrijven begonnen, tijdens het schrijven heb ik een liedje op de dvd staan, dat ik elke keer opnieuw laat afspelen. Het gaat over een vrouw die op 37-jarige leeftijd een einde aan haar leven wil maken. Ik heb deze muziek ook al eens laten spelen toen ik op de bank zat en ik prompt sprongen mij de waterlanders in de ogen. Ik ben immers ook voor de helft dood, alleen vergeten deze lichaamshelft te begraven. Ik weet ik zal vele keren hetzelfde schrijven, omdat ik heel moeilijk onthouden kan. Sorry! Vergeef het ij, het valt niet mee om steeds dingen te vergeten. Ik zelf zeg dan tegen de mensen: "sorry ik kan niet meer onthouden wat ik vergeten ben." Er wordt dan over gelachen, echter ik kan er niet over lachen.

Eindelijk de telefoon ging, wat ik hoopte en dacht dat het was, die persoon was het niet. Nou ja verkeerd verbonden, kan iedereen wel eens gebeuren. Het is een uur of 3 geweest en ik kwam op het idee om Dagblad de Limburger te bellen en te vragen of het boek, dat is geschreven door mij, al is uitgegeven en wat denk je dat de juffrouw aan de telefoon zei: "ja". Ik ben dolgelukkig, deze dag kan niet meer stuk. Ik geluksvogel, stel je voor een persoon met een lichamelijke en smerig hersenletsel heeft een boek uitgegeven. Had ik nu maar iemand die ik het vertellen kon. Het liefste mijn vader en moeder en broertje, maarja die kan ik niet opbellen. Ze zijn immers dood.. en in het hiernamaals is er geen

telefoonverbinding. Ik weet bij wijze van spreken ook geen telefoonnummer. Ik weet wel, ze zouden alle 3 enorm trots op mij zijn, maarja of ze dit nu weten is nog maar de vraag. Ik huil voor de verandering maar weer eens, de tranen in de ogen en ik schrijf verder. Of er na de dood iets is moeten we maar afwachten. Diegenen die het weten zijn ons voorgedaan en wij moeten het maar afwachten. Nu kan ik beter nog lang wachten om dit te ontdekken en te weten komen.

8 januari 2012.

Het is half 5 's morgens en ik ben weer, zoals altijd, vroeg opgestaan. Gisteravond ben ik nl om 8 uur naar bed gegaan om Guido Weijers te kijken. In de slaapkamer heb ik ook een TV en een 2persoonsbed, alleen lig ik er nu alleen in. Het is onwennig en ik voelde me alleen, maarja dat is logisch. Ik moet in slaap gevallen zijn, omdat ik van Guido Weijers helemaal niets gezien heb. Ik weet ook niet meer wat ik voor programma gekeken heb en tot hoelaat. Dus ik zal toch wel zo'n 7 a 8 uur geslapen hebben. Ben echter toch nog een beetje moe, maarja dat gaat met plassen over zegt men, grapje. Er gaat van alles door mijn hoofd. Het boek, de Hogeschool Zuyd en misschien bel ik morgen de radio zender L1 om te zeggen dat het boek uit is en natuurlijk de Hogeschool Zuyd, de coördinator of welke functie ze ook mag hebben. Nu moet ik teruglezen om te kijken of ik het niet 2x heb opgeschreven en opeens schiet mij te binnen dat ik mijn jeugdvriendje Leo Jongen opbel. Hij zei mij dat als het boek uit is, ik hem moet bellen, dan zorgt hij voor de fotograaf. Hij is wethouder bij Gemeente Kerkrade.

Ik mis geborgenheid en aandacht. Die zijn als verse zuurstof voor mijn longen, je kikkert er van op en je hebt een gelukkig gevoel. Wie wil er nu niet gelukkig zijn, opeens ibj deze gedachten springen wij de tranen in de ogen. Waarom, waarom, waarom gebeurt mij dit nu alweer? Ik ben toch al veroordeeld tot levenslang. Stel je voor, denk je eens in of probeer je eens te realiseren dat als jij dit handicap had en je wist dat je tot je levenseinde zo moest rond hobbelen en een plastic beugel om je onderbeen, met een stok lopen en af en toe in die ellendige rolstoel t moeten zitten, met nadruk op moeten! Hoe zou jij je voelen, denk je dat je gelukkig was om nooit nooit nooit meer te hoeven werken, zo na deze zin even de tranen wegvegen. Gelukkig heeft niemand mij horen huilen en schreeuwen van de emotionele en psychische pijn in je hart. Bij

mij zit er nl gevoel in. Als morgenvroeg de gezinshulp komt en zegt "en meneer willems, alles goed?" zeg ik natuurlijk "het gaat alweer beter, een heel stuk beter." Zij weet dan niet hoe ellendig en eenzaam ik me gevoeld heb , op dit moment.

9 januari 2012.

Het is weer 's morgensvroeg. Maandagmorgen en ik heb tot zes uur geslapen. Nadat ik een boterham en een kop koffie heb gedronken, en een ei erbij en een half bakje vers fruit, zet ik een andere radio zender aan en ga me wassen en scheren en de tanden poetsen. Tijdens het poetsen moet ik aan mijn vader denken, ik hoor het hem nog zeggen "Ger denk eraan, alleen is ook maar alleen" en bij deze gedachte begin ik toch te huilen, de tranen rollen over mijn wangen. De tandenborstel schakel ik uit en ik roep hard PAPA PAPA PAPA PAPA hij is er niet meer. Mijn grote voorbeeld, mijn vader, mijn levensader. Langzaam word ik weer rustiger. Het zal maar moeten, omdat ik het wil. Straks komt nl de thuiszorg medewerkster en ik wil weer normaal doen, alsof er niets is geweest. Nadat ik de pillen heb ingenomen, het zijn er maar 12 stuks, ruim ik de tafel af en maak ik de speelbak schoon met de onderkant van het schuursponsje en het schuurmiddel voor keramische kookplaten. Je spoelbak glimt dan immers beter. De hulp zei eens "hier kan ik mezelf in zien" en ik was trots op mijzelf.

Het is half 9 en de thuiszorg medewerkster is er. Dat vind ik mooi. Het is een lieve vrouw met een goed hart en een luisterend oor. Voordat we beginnen drinken we eerst een kopje verse koffie en hebben we werkbepreking zoals ik het noem. Naarmate de morgen vordert, het is inmiddels half 12, komt Huub van Umberto's de Lunchroom waar ik elke dag mijn eten van krijg bezorgt, en hij zei: "Ger nou weet ik een leuk mopje en ik vertel hem jullie ook. De juffrouw staat voor de klas en vraagt aan de kinderen. Als er 10 vogels op het dak zitten en ik schiet er 3 dood, hoeveel zitten er dan nog. Jantje zegt: Geen juffrouw, die andere zijn nl weggevlogen. Het antwoord is fout, zegt de juf, maar je gedachtengang is goed. Ja maar, zegt jantje, ik weet er ook nog een. Er zitten 3 vrouwen op een bankje met een waterijs in de hand. Een vrouw knabbelt aan het ijsje, de andere likt eraan en de 3e duwt hem helemaal in de mond. Wie van de 3 is nu getrouwd? De juf zegt meteen: ja jantje, die vrouw

die het waterijs helemaal in de mond stopt natuurlijk. Fout, zegt jantje, juf het is die met de toruwing om natuurlijk, maar uw gedachtengang is nog niet zo dom." Ik moest hard lachen, en zo zie je maar weer: uit een lach en een traan, blijft mijn leven bestaan!

'S morgens bij het aankleden, de beugel heb ik nodig om te kunnen lopen, anders kan ik geen stap zetten.

11 januari 2012.

Hoi lezers, vandaag ben ik weer egonnen met schrijven. Gisteren heb ik een rustdag genomen. Zo gezegd, een snipperdag vindt ik nl (meneer willems bedoeld hiermee namelijk) een vreemd gezegde. Ik versnipper de dagen n niet, lach niet, ik heb nl geen dagversnipperaar! Gisteren ben ik om ongeveer 10 uur naar bed ggaan. Ik hoef dan toc niet op te staan, dankzij de urinaal. Het is een uitkomst kan ik je zeggen. Toen ik die nog niet had moest ik nl zo'n 5 keer per nacht plassen, omdat ik 6 mg Hadol slikte tegen paniekaanvallen imv epilepsieaanvallen. Nu heb ik nog maar 2,5 mg Hdol en dat schijnt nog veel te zijn. Ik kan door de hadol vermoedelijk de blaas niet helemaal leegknipen zei de huisarts. Ik hoef nu ong maar 2 of 1x te plassen. Dus stel je voor als ik 's nachts igng plassen moest ik eerst met moeite opstaan en dan om de beugel of in vaktermen de EVO Enkel Voet Orthese, aan te trekken eerst mijn sokken aandoen, anders glijdt de voet niet in de beugel. Vlees op plastic glijdt nl niet. Dan naar de wc lopen, plassen en weer terug op de zijkant van het bed zitten, de schoen met beugel uit doen en de sokken en dan kon ik gaan verder slapen. Je bent dan bij wijze van spreken 5 a 4 x per nacht volledig wakker. Nu hoef ik dat gelukkig niet meer, ik kan doorslapen.

Het vreemde en onbegrijpelijke is dat ik mijn ex-partnerin nie tmis. Ik heb immers ontzettend van haar gehouden en we hebben ook heel veel mooie en gelukkige tijden gekend. Ik vermoed, dat wij al een poos uit mekaar gegroeid waren. We zijn wel no g goede buren en ruzie of woorden hebben wij ook niet, tenminste ik niet.

Het is nu 12.30 uur en heb het koffiezetapparaat aangezet. Ik hoop niet dat ik alweer hetzelfde schrijf, ik vergeet zoveel. Op dit moment hoef ik niet te huilen. De tafel had ik gedekt. Ik ben vanmorgen om half 7 opgestaan en heb heel relaxt ontbeten, alles opgeruimd, de kleren gereed gelegd. Wel schone kleren. Of schrijf ik dit verkeerd? Gelukkig hebik de kamerdeur dichtgedaan, anders loop td ekoffie door en kan ik er geen drinken. Ik ben in de war, ik ben iets vergeten. Vanmorgen om 7.50 uur was de loodgieter hier en heeft de afvoer van de spoelbak gerapareerd. Daarna heb ik de psycholoog opgebeld om te vertellen en hem te danken dat het boek uit is en dat volgende week de wethouder Leo Jongen contact op samen met de beleidmedewerker Patrick (de achternaam weet ik even niet meer) van de Gemeente Kerkrade om een boekpresentatie te bespreken. Daarna heb ik Emiel Geurtzen van Dagblad de Limburger opgebeld.